

slag og det foreliggende Forslag. I den Forstand kan man sige, at Inkquisitionen bevares. Men det er kun formelt; den *reelle* Side af Sagen er: Hvilke Midler ligger der efter dette Forslag i Forhørsdommerens Haand, særlig overfor den, som er farligst stillet: sigtede? Og der har det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) jo saa ganske Ret i, at der er en uhyre Forskel paa den nu bestaaende Tilstand og den, som etableres ved det vedtagne Lovforslag. I det Øjeblik, det som her er fastslaaet, 1) at den sigtede overhovedet ikke er pligtig at svare — medens han nu endogsaa kan straffes, blot fordi han ikke vil svare —, 2) at selv om han svarer, saa er han ikke bunden ved det, han siger, men kan til enhver Tid gaa fra det igen og sige: Jeg sagde det kun, fordi jeg blev tvungen dertil; og saa holder man ham ikke fast som nu med Ordene: Bordet fanger; — 3) at han har Ret til at have — og oven i Købet nu i de vigtigste Tilfælde faar paa det offentlige Bekostning — en Forsvarer ved sin Side fra først til sidst, og endelig 4) at Forhørene i Fremtiden ikke som nu foregaa indenfor Laas og Slaa eller i alt Fald bag lukkede Døre, men foregaa i Offentlighedens fulde Dagslys og Paahør —, naar alt dette staa fast, og det gør det, saa kan der ikke være Tvivl om, at Inkquisitionen reelt, saglig set, har lidt et saadant Grundskud, at man tør tro, at det kun er en Form, som bliver tilbage, kun er den Formforskul, om det er Dommeren eller Anklagemyndigheden, der har Bevisbyrden. Dermed vil jeg paa ingen Maade frakende denne Forskel sin Betydning; men det er i en anden Retning, det er med Hensyn til Behandlingen af den sigtede i Varetægtsfængselet. Der beklager jeg, at han fremdeles skal sidde under den Mands Raadighed, som har Bevisbyrden, Oplysningspligten, thi det kan friste til Misbrug. Det nævnedes det ærede Medlem ikke, men det er jo ikke i min Interesse, skønt jeg maaske i saa Henseende drives videre, end jeg havde ønsket, at forsvare eller skjule det Forslags Mangler, som her behandles. Thi jeg ønsker — det er min alvorlige Mening — ved første givne Lejlighed at komme videre i Retning af at opnaa de Gøder, som vi i sin Tid her i Folketinget

have vedtaget, men som man paa Grund af Modvind, Modbør og Modstand saavel i dette Ting som i Landstinget ikke har kunnet opnaa. Jeg ønsker kun ikke at spille min Kraft i Utide, og det vilde det være at optage Forsøgene paa at indvinde disse Gøder nu, kun et halvt Aar efter, at man sidst gav Afkald paa dem, uden at Forholdene have forandret sig i noget af Tingene, ligesaa lidt i det andet som i dette. At de samme Modstandere, som var Modstandere i Fjor, nu træde op igen i dette Ting, maa jo for dem selv bekræfte Rigtigheden af, at ogsaa i det andet Ting Modstanden imod at gaa videre er den samme nu som for et halvt Aar siden.

Dette med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at det jo i Grunden bliver Hip som Hap med dette Forslag og den bestaaende Ordning. Saa kommer dertil hele *Nævningespørgsmaalet*; det har det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) ingen Sans for, betragter det oven i Købet som skadeligt. Jeg tror dog, at han i saa Henseende er en enlig Fugl i dette Ting . . . (*Ellinger*: Nej!) . . . naa, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (*Ellinger*) slutter sig til ham. Ja, ja, men vi ere dog heldigvis saa mange i dette Ting, som have en anden Opfattelse, at jeg ikke behøver at komme ind derpaa og aldeles ikke skal gøre det. Det ærede Medlem fra Højrup (*Deuntzer*) vil jo ikke et Øjeblik være uenig med mig i dette, at Nævningerne er det, som binder Læset. Hvor Ordene i Henseende til sigtedes Beskyttelse mulig kunde være klarere, hvor der maaske i Formen kunde fyldes et Indhold, som man ikke har ønsket fra deres Side, der have vedtaget Lovforslaget, der staa Nævningerne som dem, der skulle borge os, dette Ting, for, at det bliver til Sandhed, hvad vi have ønsket lagt ind ogsaa i det Forslag, her er Tale om, i Retning af Beskyttelse for den sigtede, og der tror jeg at turde sige — dog ikke med samme Bestemthed som før —, at der ikke er Tale om en ringere Anvendelse af Nævninger efter det her foreliggende Forslag end efter det, som kom fra Proceskommissionen. Tværtimod, jeg tror nok, at Rammen er endogsaa betydeligt udvidet, selv om den